

man indhentet en Erklæring over Sagen fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Konsulent i Sager vedrørende Borger- og Almueffolevæsenet Professor Kroman, Institutbestyrerinde Frøken N. Zahle, Docent Feilberg og Dr. phil. S. Drif, idet man særlig har udbædt sig en Udtalelse, dels om hvorvidt det maatte anses for heldigt, at der i Stedet for de nuværende Kursus oprettedes et Slags Fortsættelsesseminarium, der under en fastere Organisation end den bestaaende gav Undervisningen og Udgangen til den en hensigtsmæssigere Ordning, dels om hvorledes en saadan Værestanstalt under de nuværende Forhold bedst vilde kunne indrettes.

Man har herefter modtaget følgende Erklæring:

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Idet vi paa Foranledning af Ministeriet have taget Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Fortsættelsesseminarium under Overvejelse, have vi set det som vor Hovedopgave at undersøge: I. Hvorvidt det er ønskeligt, at der oprettes et Fortsættelsesseminarium, og II. Hvorledes en saadan Værestanstalt under de nuværende Forhold bedst vil kunne ordnes. Vor Betænkning vil derfor dreje sig om disse to Punkter.

I. Fortsættelsesseminariets Betydning.

Fra vore Skoler, de offentlige som de private, lyder der stærke Klager over, at Lærerne ofte ere utilstrækkelig uddannede og ikke kunne magte deres Gerning, og Staten er i høj Interesseret i at fri Skolen for denne sødelige Ulempe. Mange af vore dygtigste yngre Lærerekræfter nære samtidig selv et berettiget Ønske om at vinde længere frem i Kundskab og Indsigt og bringe hyppig store Ønske for at arbejde sig op til større Lærerdygtighed, særlig med det Maal for Øje at kunne gøre Gyldest ved højere Undervisning, hvor Kundskabskravene ere større end i Almueffolen. Denne Trang til videregaaende Uddannelse er saa frugtbringende for Skolen og i sig selv saa prisværdig, at den tilvisse i høj Grad fortjener at imødekomes. Men hverken Skolens Behov eller den enkeltes Trang til videregaaende Uddannelse ere hidtil blevne afhjulne paa fuldt ud tilfredsstillende Maade. Stønt de saakaldte monradste Kursus i sin Tid førte til Resultater, der i mange Maader vare fortræffelige, svarede de dog ikke til deres Hensigt og bleve derfor afløst af de etaarige Kursus for Realskolelærere. Disse Kursus have sikkert ogsaa ydet meget godt; men allerede den Omstændighed, at Tilgangen af Elever ikke har været saa stor, som man havde gjort Regning paa, antyder, at der har været en Mangel ved Kursusernes Anlæg. Tilmed have de ensidig været beregnede paa Realskolens Lærere, og i Sammenhæng med dette Formaal har Uddannelsen været mindre alsidig end det var at ønske.

Et ordnet Fortsættelsesseminarium vil kunne frembyde flere Fordele fremfor de etaarige Realskolelærerklasser i deres nuværende Skikkelse. Det vil give større Planmæssighed, Orden og Enhed og skyldigere mere alsidig Uddannelse. Endvidere vil det kunne uddanne dygtige Lærerekræfter til flere Slags Lærerstillinger, og indenfor Skoleverdenen vil det — ved at tilsigte Almendannelse — i højere Grad end de nuværende Kursus kunne bidrage til at udfylde Kløften mellem de akademisk og ikke akademisk dannede.

Et saadant Seminariums Formaal bliver da adskilligt videre end de nu bestaaende Kursus'ers. Det vil ikke blot kunne virke for at skaffe Realskolen brugbare Lærerekræfter, men dets Undervisning kan og bør indrettes saaledes, at Udbyttet ogsaa kommer Almueffolen til gode, dels indirekte, ved Uddannelsen af Seminarielærere, dels direkte ved Uddannelsen af Lærerekræfter, der med Tiden ville kunne gøre Gyldest i overordnede Stillinger som Overlærer og Inspektører. Den Trang til Lærere med særlig Uddannelse, som Borger-skolen under sin videre Udvikling maa komme til at føle, vil Fortsættelsesseminariet ogsaa kunne imødekomme. Endelig vil det kunne saa Betydning for Uddannelsen af Lærerekræfter til den højere Pigeskole og andre lignende Anstalter. Men er Formaalene med Fortsættelsesseminariet saa omfattende, turde en saadan Værestanstalt ogsaa være af stor Betydning for hele vort Skolevæsen.